

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska

Rękopis Archiwum Archidiecezjalnego w Gnieźnie, sygn. 104, k. 93v–94

Odczyt: Maciej Mikuła, *Prawo miejskie magdeburskie (Ius municipale Magdeburgense) w Polsce XIV – pocz. XVI w. Studium o ewolucji i adaptacji prawa*, Kraków 2018, s. 327

Artykuł 37

[37] De duobus, qui se mutuo vulneraverint et ambo querulaverint, et querimonia usque ad iudicium disposita fuerit.

XXXVII. Si se duo mutuo vulneraverint et ambo coram iudicio conparent et querulose proponant, et querimonia usque ad iudicium dilata fuerit, qui primo querulatus fuerit, moriatur ab hiis vulneribus, mortuus ad iudicium portetur, et alter vulneratus eciam comparuerit, et unus, de mortui, agnatus loquatur [k. 94] super vulneratum cum testimonio, quod ipse suum affinem occiderit, et pro eo petat iudicium. Extunc ille petat satisfacionem de iure et ostendat suam innocenciam cum suo testimonio evadendo homicidium. Si hoc, ut iuris est, protestaverit, propius est evadere, quam ille super eum poterit protestare, quia ambo coram iudicio querimoniam inceperunt. Sed suum testimonium sic debet procedere, quod initium contencionis illius fuerit, et non suum. Et si suos testes incontinenti habere non poterit, terminum sex ebdomadas acquirit, tunc facilius potest evadere [/] homicidium metseptimus, quam ille cum testimonio ipsum vincere possit. Sin autem ille ipsum monomachaliter alloquitur, extunc ipsum pro suo collo pugnare oportebit.

[hasła: zranienie wzajemne, sąd, skarga, odroczenie, krewny po mieczu, poręczenie, gwar, zabezpieczenie, termin, bliższość do dowodu, niewinność, zabójstwo, uwolnienie od skargi, pojedynki sądowy]